Перекладач: Л. С. Первомайський

Пророк

Духовним прагненням тяжким
В пустелі темній я томився,
І шестикрилий серафим
Мені на роздоріжжі стрівся.
Дітканнями перстів легких
Зіниць торкнувся він моїх,
Одверзлись віщії зіниці,
Як в полохливої вірлиці.
Моїх ушей торкнувся він,—
І виповнив їх шум і дзвін;
І я небес учув здригання,
І горний ангелів політ,
І гад морських підводний хід,
І дольної лози зростання.
І він до уст моїх приник
І вирвав грішний мій язик,
Що й з марнослів'ям знавсь, і з лжею,
І жало мудрої змії
В уста знекровлені мої
Десницею вложив своєю.
І груди він мені розтяв,
І звідти серце взяв тремтяче,
І в розтин від меча поклав
Невгасне полум'я гаряче.
В пустелі трупом я лежав,
І голос бог мені подав:
"Устань, пророче, й виждь, і внемлі,
Сповняйся волею творця,
Й, моря обходячи та землі,
Глаголом спопеляй серця!"